

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1089/2023
30.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., чији је пуномоћник Љубинко Словић, адвокат у ..., против туженог ЈКП „Водовод и канализација“ Крагујевац, ради утврђења ништавости уговора, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 470/21 од 10.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 30. марта 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 470/21 од 10.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 470/21 од 10.06.2021. године преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу 10П 986/18 од 18.10.2018. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиле да се утврди да је члан 6. Споразума о регистрацији привременог корисника који гласи: „место примопредаје је централни водомер који је меродаван за обрачун потрошње, па је обавеза потрошача да осим потрошње регистроване на централном водомеру плати и део разлике између потрошње регистроване на централном водомеру и збира потрошње регистроване на контролним водомерима свих потрошача, а сразмерно свом процентуалном учешћу у укупној потрошњи“ апсолутно ништава одредба споразума, те је обавезана тужила да туженом на име трошкова поступка плати 5.700,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Тужба ради утврђења поднета је 11.12.2020. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, ревизија тужиље није дозвољена, према изричитој претходно цитираној одредби закона.

Законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, према коме је ревизија дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић